

I. Слово.

1. Да познава христо Чешмичев -
Симеонски, кога то се от 17/18.
2. Бях слугенска със експреса на поета
Иаденца Чешмичев, а освен това бях
вседен. добил съм път до тях, а и
Симеонски също е извал у нас, въоди
други хора.
3. Симеонски беше чист, чадът и ла-
гъде с буйни черни коси. Но това, която
напълни ми правиле възграждането у него
беше очите му - черни, зълбови очи, които
също изнаваха от юни, и сири, особено кога
то говореше. Беше много сериозен, но
в разговор, благаше винаги изненада със забави.
Приятът беше да беше възстановен с
нико! Мислех да го същата е чака да
говори и да вади сърдечни теми докри-
дез да ми опразни.
4. Както чуха и по-горе бяхи откри-
ли симеонското на поета. слушвало се
е да ходи у тях и по пътищата и пъти-
ща дълъг. Симеонското на Симеонски
е вържало винаги зълбови съни-
ци. най-кайда беше много гостоприим-
чива, любушка зреца, изгаряла с
бузки и зъби уши, много добре чадъка
изнавала беше съдна. Симеонските вин-
чи съдили и после те проговараха.
Нознатък също голямък между братята,